

Η εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Αυγούστου 6, 2018

Η εορτή της **Θείας Μεταμορφώσεως του Κυρίου** έχει βαθύτητα και πολλά θεολογικά νοήματα. Κατά καιρούς τα ακούμε και από τους ιερούς ύμνους και από τις ιερές αναγνώσεις, αλλά και εδώ έχουμε πει και εμείς μερικά. Σήμερα θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα σημείο, ότι η Μεταμόρφωση του Κυρίου **δεν είναι μόνο ένα γεγονός Χριστολογικό, αλλά είναι και γεγονός ανθρωπολογικό. Δεν γίνεται μόνον για να δείξει την δόξα του Σωτήρος Χριστού, αλλά γίνεται και για να δείξει την δόξα του εν Χριστώ ανθρώπου**. Διότι ο άνθρωπος μετά την πτώση του αμαύρωσε το κάλλος το ουράνιο, το οποίο είχε. Και δεν είχε φανεί ως τότε η καθαρή εικόνα του Θεού στον άνθρωπο. Θα έπρεπε λοιπόν να φανερωθεί και ποιος είναι ο αληθινός άνθρωπος, πόση δόξα και πόση ωραιότητα έχει. Αυτόν τον αληθινό άνθρωπο ανεστήλωσε ο Χριστός. Και αυτόν φανέρωσε επάνω στο Όρος της Μεταμορφώσεως.

Έτσι ενθαρρύνει όλους τους πιστούς Του μαθητές όλων των αιώνων στο να τείνουν και να προσδοκούν και να εργάζονται, για να **γίνουν και αυτοί λαμπρές εικόνες του Θεού**. Για να φανεί και στην κάθε ανθρώπινη υπόσταση, του κάθε ενός ανθρώπου, αυτό το οποίο φάνηκε στον Σωτήρα μας Χριστό στο Όρος της Μεταμορφώσεως. Κάθε Χριστιανός να λάμψει μαζί με τον Χριστό.

Η σημερινή λοιπόν εορτή είναι για όλους μας μία πρόσκληση του Θεού να μη μείνουμε στα γήινα και στις πεδιάδες, στα χαμηλά. Να μην αφήσουμε την εικόνα του Θεού μαυρισμένη στον εαυτό μας. Να ανεβούμε μαζί με τον Κύριο στο Όρος των αρετών και εκεί, προσευχόμενοι στον Θεό και υπομένοντας για τον Θεό, να αξιωθούμε και εμείς να δούμε σιγά-σιγά το μέγα τούτο και φρικτό μυστήριο. Και σ' εμάς σιγά-σιγά να υποχωρεί το μαύρισμα, το λέρωμα, το σκότος, και να αποκαθίσταται το φως, η ωραιότητα, η λαμπρότητα του κατά Θεόν ανθρώπου.

Γι' αυτό εμείς σήμερα λυπούμαστε μεν, γιατί βλέπουμε ότι υπάρχει σκότος μέσα μας και δεν έχουμε ακόμα μεταμορφωθεί από το Φως του μεταμορφωθέντος Κυρίου, αλλά συγχρόνως βλέποντας το Φως του προσώπου του Χριστού χαιρόμαστε, διότι γνωρίζουμε ότι αυτό το Φως έλαμψε, για να γίνει και δικό μας φως, για να λάμψει και στο δικό μας πρόσωπο και στην δική μας ανθρώπινη φύση.

Και εδώ τώρα είναι ο αγώνας όλων μας. Πώς σιγά-σιγά θα υποχωρεί το σκότος και πώς σιγά-σιγά θα γεμίζουμε από το Φως του Χριστού. Αυτός δε είναι ο λόγος για τον οποίο ήρθαμε και στο Όρος τούτο το Άγιο, το Όρος της Θεοτόκου, το οποίο είναι αντίτυπο του Όρους της Μεταμορφώσεως του Κυρίου. Και όπως τότε σ' εκείνο το Όρος έλαμψε η Χαρη του Μεταμορφωθέντος Κυρίου, έτσι και σ' αυτό το Όρος λάμπει η χάρη των μεταμορφωθέντων προσώπων των Μοναχών εκείνων οι οποίοι καλώς αγωνίζονται τον αγώνα της μετανοίας.

Αλλά και οι αδελφοί μας οι Χριστιανοί στον κόσμο, οι οποίοι δεν έχουν την ευλογία αυτή που έχουμε εμείς να μπορούν να ανεβούν σε ένα όρος αισθητό, έχουν όμως και αυτοί την δυνατότητα να ανεβούν στο **νοητό Όρος των αρετών**. Με τον αγώνα τους τον καθημερινό, με την ταπείνωσή τους, με την απλότητά τους, με την πίστη τους, με την αγάπη τους προς τον Χριστό, και αυτοί ανεβαίνουν σε ένα νοητό Όρος, και εκεί μπορούν σιγά-σιγά και αυτοί να ελευθερώνονται από το σκότος και να ενδύονται το Φως του Χριστού.

Μεγάλη παρηγορία λοιπόν, αδελφοί και πατέρες, ότι αυτό το Φως που έλαμψε στο Όρος Θαβώρ είναι για μας. Αυτό το Φως θέλει να φωτίσει και εμάς. Αυτό το Φως θέλει να μπει μέσα μας, θέλει να μπει στα μυχαιότατα της καρδιάς μας και της ψυχής μας και του σώματός μας ακόμα, ώστε και εμείς να φωτισθούμε και να ενοπτρισθούμε και να λάμψουμε σ' αυτό το Φως. **Αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει, παρά μόνον αν υπάρχει και ο δικός μας πόθος και ο δικός μας αγώνας και η αποδοχή του δικού μας σταυρού**. Γιατί είδατε, ότι η σημερινή εορτή συνδέεται άρρηκτα με το μυστήριο του Σταυρού. **Δεν είναι ανεξάρτητη από τον Σταυρό**, όπως λένε και οι ύμνοι της Εκκλησίας μας. Και η μεταμόρφωση του κάθε ενός από εμάς, του κάθε Μοναχού και του κάθε Χριστιανού, **συνδέεται με τον προσωπικό σταυρό της ασκήσεώς του. Αυτός ο Μοναχός ή ο Χριστιανός που θα αποδεχθεί να συσταυρωθεί με τον Χριστό, έχει και την ελπίδα να μεθέξει του θείου Φωτός της Μεταμορφώσεως και να αρχίσει μέσα του λίγο-λίγο να λάμπει αυτό το Φως του Χριστού**.

Ταπεινά σήμερα παρακαλούμε τον φιλανθρώπως για μας και για την σωτηρία μας Μεταμορφωθέντα Κύριο να φωτίζει και εμάς εν τω Φωτί του Προσώπου Του, και να μας αξιώσει, υπομένοντας και ασκούμενοι μέρα με τη μέρα, να μετέχουμε αυτού του θεϊκού, αυτού του γλυκυτάτου, αυτού του παρηγορητικοτάτου, αυτού του λαμπροτάτου Φωτός του Προσώπου Του, που είναι το μόνο αληθινό Φως σ' αυτόν τον κόσμο, που είναι το μόνο Φως που μπορεί να παρηγορήσει αληθινά τον άνθρωπο, και που είναι το μόνο Φως που είναι το προάγγελμα και ο αρραβώνας του μέλλοντος και αιωνίου Φωτός της Βασιλείας των Ουρανών.

(1988)

(Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2015, σελ. 146)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)